

solutionsforslag, hvoraf det ene gik ud på at godkende beretningens konklusioner og foreslog oprettet en ny koreansk kommission, medens det andet af Sovjetunionen fremsatte forslag gik ud på, at kommissionen skulle opløses.

Ved afstemningen forkastedes Sovjetunionens forslag, medens det andet resolutionsforslag med en mindre ændring blev vedtaget.

Også her stemte Danmark mod Sovjet og for den anden resolution med den ovenfor angivne begrundelse.

Korea-spørgsmålet behandlede i plenarforsamlingen den 11. og 12. december 1948, uden at diskussionen bragte noget nyt frem. Den af 1. udvalg afgivne rapport og det dertil hørende vedtagne resolutionsudkast blev vedtaget med 48 stemmer mod 6. Den danske delegation stemte her som i udvalget. Resolutionen findes gengivet som bilag 4.

3. Optagelse af nye medlemmer i De Forenede Nationer.

Der forelå ansøgninger om optagelse fra de samme 11 lande, der i 1947 foretog søgte om optagelse*). Endvidere havde den nye stat Ceylon søgt om optagelse (dok. A/618).

Spørgsmålet blev behandlet i ad hoc udvalget. Den mellemfolkelige domstol i Haag havde som svar på den af 2. plenarforsamling ved resolution af 17. november 1947 stillede anmodning afgivet et responsum, ifølge hvilket domstolens flertal (9 af 15) fandt det juridisk uberegtiget som betingelse for optagelse af en eller flere stater at kræve optagelse også af andre stater, hvis optagelse måske ellers ikke var sandsynlig.

Fra Sovjetunionen og dens tilhængere blev det gjort gældende i udvalget, at domstolens udtalelse ingen betydning havde, eftersom det drejede sig om svar på et abstrakt spørgsmål og ikke om en virkelig kendelse om et konkret problem.

De nordiske delegationer havde i 1947 ikke stemt for at indhente en udtalelse om det nævnte problem fra den mellemfolkelige domstol. Den danske delegation var imidlertid af den opfattelse, at man, da generalforsamlingen havde vedtaget at afæske domstolen en udtalelse, måtte tage dens udtalelse med i betragtning. Aising Andersen gjorde rede for dette standpunkt i en erklæring og fremhævede iøvrigt, at de omhandlede lande opfyldte paktens betingelser, og at deres medvirken ville være værdifuld for De Forenede Nationers arbejde. Han fandt det urimeligt og tillige skadeligt for organisationen, at deres ønske om optagelse endnu ikke var opfyldt, og udtalte, at den danske delegation af disse grunde ville stemme for optagelsen. Domstolens udtalelse måtte tages til efterretning, og man kunne fra dansk side anbefale en velvillig fornyet overvejelse af ansøgningerne under hensyntagen til domstolens responsum. Danmark kunne dog ikke tiltræde et argentinsk forslag om at optage de lande, der fik 7 stemmer i sikkerhedsrådet, idet dette ville være et brud på de gældende regler. Der vedtoges derpå et australsk forslag om, at sikkerhedsrådet skulle handle i overensstemmelse med den af domstolens flertal udtrykte opfattelse. Imod stemte de 6 østeuropæiske lande, Frankrig, Indien, Sverige, Norge og Danmark.

Udvalget vedtog endvidere et svensk forslag, der i almindelighed henviste samtlige ansøgninger til fornyet overvejelse i sikkerhedsrådet. Samtlige skandinaviske lande stemte for dette.

De af 1. udvalg vedtagne 9 resolutioner godkendtes af forsamlingen den 8. december 1948.

Med hensyn til Ceylons ansøgning bemærkes særlig, at Australien fremsatte et resolutionsforslag og anbefalede Ceylons optagelse. Det så på et vist tidspunkt

*) Se beretn. 2. saml., s. 20—21.